

L'IGUALADÍ

La "lliga" no va votar la Constitució d'Espanya. Tampoc ha votat l'Estatut interior de Catalunya. La "lliga" però, no és catalana ni republicana: és només un catau de marxants que cal desemascarar.

ÈPOCA VIII

PORTANTVEU SETMANAL D'ESQUERRA REPUBLICANA

Núm. VIII

IGUALADA, 3 DE JUNY DE 1933

Una millora a punt d'acabar i altra a punt de començar

El nostre amor a la ciutat nadiua ens fa reviure de satisfacció i ens emplena de joia, sempre que ens és possible obtenir, per a casa nostra, quiscuna cosa que contribueixi al seu enaltiment, en l'ordre que sia. Això ens mou avui a posar un comentari a una obra en quina consecució, tanta estimació, tanta voluntat, tanta ànima, hi ha posat la venerable Junta de l'Hospital i el nostre Ajuntament, per la qual ha trobat, per part de tothom, la més encoratjadora col·laboració. Ens referim a la Clínica Comarcal. Així, amb tota la boca; la nostra Clínica Comarcal, que dintre breus dies veurà el seu pabelló de cirurgia, amb dispensaris, mobiliari moderníssim i entrada principal, tot instal·lat i enllestit. Estem satisfets perquè creiem que aquesta Institució nostra pot fer parió amb la millor dotada de la capital; estem satisfets perquè és una obra de tots i per a tots, sens que les possibilitats de cadascú puguin barrar les portes a ningú, deixant de tenir un tracte igualitari; i estem finalment satisfets perquè havem trobat el virtuós que la regenta. (Perdoni el nostre benvolgut i dilecte amic Dr. Solà i Sauris si trepitgem per aquesta vegada la seva exagerada modèstia). Era una necessitat de temps senfida que els que controlem sa gran utilitat, quasi ens avergonyeix no haver-la tingut fins ara.

En aquest aspecte de l'assistència social havem de pensar però que ens calen encara molts entusiasmes. Havem solucionat solament una part més o menys important del problema que tant ens interessa, però és precis que constantment estímulen al Govern de la nostra terra i principalment al nostre Municipi perquè la ciutat es preocupi fonament dels petits. Demés d'aixamplar els serveis de la Clínica de cirurgia, havem de tenir ben prompte higièniques i confortables guarderies per a infants, juntament amb altra Clínica maternal.

Fet aquest comentari, afegim dues paraules a l'altra millora a punt de començar. Ens referim a la Piscina. Ja estan comprats els terrenys. Estan enclavats part d'amunt del Moli-Nou. La seva orientació és magnífica. El seu desnivell afavoreix admirablement la seva instal·lació. El nostre arquitecte municipal Sr. Bassegoda ha fet ja l'avant-projecte que ha merescut l'elogi de tothom; un vertader estadi nàutic serà la piscina gran. Ja tindrem ocasió de parlar-ne a mida que vagi treballant-s'hi. No tenim dubte que l'Ajuntament voldrà destinar-hi totes les economies dels diferents capitals del pressupost que pugui, no descuidant per això les millores urbanes que interessin. No cal dir-les, les coses per a no fer-les; ço que interessa és fer-les i tenir-les quan més aviat millor.

Així solament creiem que serà un fet la millora que comença, com ho ha sigut la que falta molt poqueta cosa per acabar.

Carta de Barcelona

«Intermezzo»

Una de les paraules esportives de moda és «desentrenat». Es la primera que vé a la pensa quan hom tot just acaba d'abandonar el llit després d'una malaltia. Es troba desentrenat per a tot. En acarar-se a la vida normal, hom se sent d'una grisor

que espanta, esma-perdut, com si, acabat de sortir d'un recó de món, tingués d'assistir a una «soirée» de gran gala.

A les cames hi manca electricitat i al cervell una mica de vapor, el menjar no passa, el fum de les cigar-

retes té gust de palla, la llum no és tan clara, el paisatge és boirós, i tot, tot és gris, febi, monòton, trist, com un desert, com una ciutat boirosa, com una persona sense ideals..

No obstant, íntimament, hom sent com l'instint, imperativament, li demana dues coses, dues necessitats que li ballen pel cervell sense parar, dos anhels que li roseguen el cor. Sortir al carrer a respirar, a viure: i llegir, saber. Heus ací l'aparició del cos i de l'esperit.

Vacil·lant, però amb gosadia, hom es llença al carrer i compra diaris. Benaventurat el qui en aquest cas, sent aquests dos anhels; la societat necessita homes i dones que caminin i llegeixin, que fortifiquin el cos i el cervell, que tinguin ànsia de viure per als seus ideals i fam de saber per a superar-se.

L'anhel de sortir al carrer en el cas que estic analitzant, és per tal d'omplir d'aire els pulmons, i respirar fort perquè l'aire posi electricitat a les cames, vapor al cervell, fòsfor a la sang i vida a tot el cos. Es per a omplir els ulls de llum.

I l'anhel de llegir és la necessitat que sent l'intel·lecte de saber què passa al món. La malaltia ha trencat en sec el fil de la història. Ha deixat totes les coses penjades a l'aire. El Pacte dels Quatre s'ha modificat, ha millorat, ha fracassat? I el conflicte xino-japonès com està? Les converses de Roosevelt amb els representants de les nacions capdavanteres, vesslumen algun resultat falaguer per a la pau? I Alemanya? I Rússia? Hom pensa en la Llei de Congregacions, en l'estabilitat o inestabilitat del Govern, en si continua l'obstrucció o bé ha fracassat, en el traspàs de serveis, en el conflicte rabassaire, en les reaccions polítiques de l'opinió.

Pensa també en les darreres estrenes dels teatres i cinemes, en els darrers llibres sortits a la llum, en aquell llibre mig llegit que tants dies ha restat immòbil...

L'instint és una gran cosa: ens fa trobar gust més aviat en l'aire i en la lectura que en els menjars i les cigarretes.

Al cap de dos dies de llevar-me m'he normalitzat amb la naturalesa

i amb els papers escrits, però encara els menjars no passen i les cigarretes tenen encara gust de palla.

I perdona'm, lector, aquest «intermezzo» mig filosòfic, mig literari, inspirat en una qüestió personal.

Joan Camps

De col·laboració

El feixisme alemany

En les eleccions celebrades diumenge passat a Dantzig va donar el triomf en els social-nacionalistes que capitaneja el pinta mones d'Hitler. Dantzig és una nació neutre que viu aparentment sota el control de la Societat de les Nacions.

Les ànsies imperialistes dels nazis d'expropiar-se de les nacions limítrofes que abans havien format part de la Corona Austro-Hongaresa-Alemanya, que dirigia el butxi del Kaiser; es fa sentir d'una manera particularíssima en el costat de Polònia i d'Austria, per creure que és més factible, obtenir una col·laboració feixista, com la que va motivar la guerra del 1914 al 18.

Dantzig és una nació eminentment polonesa, és una mena de corredor estratègic per tancar les corrents de relació del Mar Bàltic amb el Centre d'Europa. Els nazis abusant de la passivitat de la Societat de les Nacions han invadit amb les forces d'assalt i altres bèsties imbecilitzades, del nacionalisme morbós que propaguen aquests dos aventurers Hitler-Goebbels i altres martingales exprofesses, els ha permès guanyar de moment les eleccions. Aquest és el principal objectiu de la campanya que porten a terme els grans fabricants de canons, que dirigien el trust metal·lúrgic, que sosté la dictadura hitleriana, per bloquejar Rússia, dificultant-li així la propaganda marxista i recomercial.

Per altra part és un pas més, per acostar-se a les fronteres austriacques i polonesa. Així poden ajudar directament els seus companys d'ambdós països, principalment a Austria, que volen de totes maneres enderrocar el